

אדרת יעקב

והוא דעת רבינו

הבן איש חי

על סדר השו"ע והמ"ב

הלכות

הנהגת הבוקר, ציצית, תפילין, ברכות השחר,
קרבנות ופסוקי דזמרה, קדיש וברכו, קריאת שמע, תפילה,
סימנים א - קכז

בו יצוין המקומות בהם פסק דלא כהשו"ע או המ"ב
גם המקומות בהם רבינו הבא"ח הוסיף או שינה מדבריהם הק'
והכל מצוטט בלשונם הק'

ונוסף תחתיו הארות וביאורים פעמים לבאר את הנ"מ העולה מן השינויים
ופעמים ביאור בעצם דבריהם הקדושים
ופעמים מה שכתבו במקומות נוספים

ובסופו קונטרס ידי יוסף חיים מפתחות מפורטות

על כל ההלכות הנ"ל

לפי סדר השו"ע ולפי סדר הבן איש חי

יצא לראשונה בס"ד ובחמלת ה' ורוב חסדיו
בשנת ביאור דעת הבא"ח - הלכה תשס"ט

תוכן הספר

8	מהות הספר ומטרתו
9	כמה כללים למעינים
10	דברים אחדים מהמו"ל
13	תוכן ענינים מפורט על סדר השו"ע
31	תוכן ענינים על סדר הבא"ח
א	הלכות הנהגות הבוקר
לז	הלכות ציצית
עא	הלכות תפילין
קיד	הלכות ברכות השחר
קכט	הלכות קרבנות ופסוקי דזמרה
קמט	הלכות קדיש וברכו
קסו	הלכות קריאת שמע
ריז	הלכות תפילה

קונטרס יד'י יוסף חיים

מפתחות לפי סדר השו"ע

דש	סימנים א-קכו
	מפתחות לפי סדר הבא"ח
שיח	ש"ר פרשיות בראשית - תרומה

כמה כללים למעיינים

כשציטוט הקטע שהבאנו מדבריהם מתחיל קודם או ממשיך, שמנו שלוש נקודות, בכדי לתת תשומת לב המעיין שיש במקור מלים קודם או אחרי.

כשהמחלוקת ברורה ומפורשת כתבנו במודגש "אבל" הבא"ח.

כשזה לא ברור או מפורש, הבאנו את הלשונות, ורק למטה ב"הארות וביאורים" כתבנו הנראה לענ"ד.

וכשזה תוספת כתבנו במודגש "והוסיף" הבא"ח.

בחלק זה כשכתבנו בא"ח פרשה בסתם, הכונה לשנה ראשונה בבא"ח. ורק בכמה מקומות בודדים שהבאנו מה שכתב בשנה שניה כתבנו ש"ש.

כשכתבנו מ"ב ס"ק... בלי לציין איזה סימן גם למטה בהארות וביאורים, או שצינו לכף החיים אות... ולא כתבנו איזה סימן, המדובר הוא לסימן בו נמצאים (המופיע למעלה בראש כל עמוד).

כל מקום שכתוב בספר (למטה) וצ"ע, אין הכונה כמו שמקובל היום שיש כאן איזה קושיא שאין עליה תשובה וכדו', אלא הכונה למשמעות הפשוטה שיש עדיין צורך לעיין בדברים ולא הגעתי לבירורם.

דברים אחדים מהמו"ל

ישתבח הבורא ויתעלה היוצר אשר זיכני ברוב רחמיו וחסדיו להיות מיושבי בית המדרש ולהשתדל בלימוד תורתנו הקדושה. ועוד העדיף טובו עלי וזיכני לערוך ולסדר חלק נוסף לחיבור הנקרא "אדרת יעקב" והוא דברי הבא"ח בלשונו הקדושה ערוך ומסודר על סדר השו"ע והמ"ב. הן אמנם אחר שכמעט כבר הכל מוכן, יש עיכובים ומניעות, אך בטוחני בצור בורא עולמים, שזכות רבינו יוסף חיים, וזכות הרבים המצפים לחלקים הנוספים, יעמוד לי ובקרוב ממש אזכה להוציאו לאור עולם לזיכוי הרבים, חלק זה ושאר החלקים, ויתקיים בי מה שאמרו חז"ל (עירובין יג:): "...וכל הנדחה מפני שעה, שעה עומדת לו.

ברכה אקבע לאבי מורי ואמי מורתי שיחיו לאורך ימים בטוב ובנעימים, אשר טרחו ועמלו עמל רב ובמסירות רבה לגדלני על ברכי התורה ויר"ש, ישלם ה' שכרם הטוב, ויזכו לראות נחת מכל יוצ"ח בבריאות איתנה ושמחה כל הימים, עוד ינובון בשיבה טובה דשנים ורעננים יהיו. **כמו"כ** ברכה למור חמי ומרת חמותי שיחיו לאורך ימים בטוב ובנעימים, אשר עוזרים ומסייעים לנו בכל בסיוע שיש בו ממש, ישלם ה' שכרם הטוב, ויזכו לראות נחת מכל יוצ"ח בבריאות איתנה ושמחה כל הימים, ובכל אשר יפנו יצליחו. **עוד** ברכה רבה לבעל האכסניא של תורה מרן ראש הכולל שליט"א, אשר במסירות ועמל רב עושה הכל למען החזיק מקום תורה גדול זה, וגדול המעשה יותר מן העושה. יזכה ה' עוד כהנה וכהנה להגדיל תורה ולהאדירה מתוך שלוה ושמחה ויתברך בכל טובה. **ברכה** מיוחדת לאשתי נות ביתי שכל עול הבית לקחה עליה, והעיקר לאפשר לי לשקוד בתורתנו הקדושה, ישלם ה' שכרה הטוב בבריאות איתנה ושמחה כל הימים, ונזכה לראות יחד נחת דקדושה מכל יוצ"ח. **ואי** אפשר לסיים, לפני שאקבע ברכה למי שעושה עמי שותפות כיששכר וזבולון ועושה עמי כל זאת בצניעות, ו.ב.א.פ.ש.ה. הוא לי להמשיך ללמוד תורה בלי דאגה על עול הפרנסה וזכותו היא זכות גדולה, ותעמוד לו שיתברך בכל מיילי דמיטב ובכל הברכות האמורות בתורה, "עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר" "כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים". **וכל** אותם שעזרו וסיעו שיצא הספר על הצד הטוב, **ובפרט** הרה"ג א.ט. שליט"א והרה"ג י.ד. שליט"א והרה"ג ג. כ. שליט"א שהאירו עיני בכמה וכמה מקומות, ימלא ה' כל משאלות

פרשת הקרבנות
האם לומר
בשע"ת

ב. מ"ב ס"ק א' כתב ... ח"ל כתב המגן אברהם פרשת הקרבנות יאמר בעמידה דוגמת הקרבנות שהיה בעמידה, ועיין בשע"ת בשם כמה אחרונים שחולקין על זה, ובפמ"ג כתב דמ"מ בפרשת התמיד ראוי לעמוד שקורין בציבור בקול רם... **אבל הבן איש חי** בספרו עוד יוסף חי מקץ י' כתב ... ומאחר כי בקריאתנו פרשת התמיד פסוקי תורה הוא קורא, לכן אין קורין אותה בציבור מעומד, כדי שתהיה כמו קרבן ממש שמקריבין אותו מעומד, אמנם יחיד המתפלל בביתו טוב שיקראנה מעומד, מפני דאע"ג שהוא קורא פסוקי תורה, מ"מ הוא מכיין במחשבתו שקורא אותה במקום קרבן ולכן יעמוד דוגמת הקרבן, אבל בציבור לא יעשה כן כדי שלא ירגישו בו ומחזי כיהורא, כיון דאין הציבור עומדין, ולא יעמוד אדם בין הושבין... והיינו אם קוראה בקול דרואין אותו קם על רגליו וקורא פרשת התמיד.

הארות וביאורים

מה שכתב בענין אמירת פסוקי אנא בכח שיש לומר כל שתי תיבות ביחד, ולעשות הפסק בין כל שתי תיבות. ויכוין ברי"ח בשמות הקודש כמובא בסידורים. ושארין צורך לעמוד באמירת אנא בכח. ובספרו עוד יוסף חי מקץ ח' כתב ... יזהר בפסוק שהוא כנגד אותו היום שעומד בו לאומרו ג' פעמים, והיינו ביום א' יאמר פסוק אנא בכח ג"פ, וביום ב' יאמר פסוק קבל רינת ג"פ, וכן על זה הדרך... יזהר לומר בשכמל"ו בלחש עכ"ל. ומה שכתב שיכמל ג"פ הפסוק שהוא כנגד אותו היום, ר"ל אחר שיסיים כל סדר אנא בכח, יחזור ויכפול פסוק שכנגד אותו היום ג"פ ואח"כ יאמר בשכמל"ו, וכן פירש להדיא בשער הכונות בענין דרושי הלילה דרוש ה' ע"ש.

ב. הרי שלדעת הבא"ח שכל הציבור יעמדו בפרשת התמיד אין נכון, וביחיד המתפלל עם הציבור גם אין לו לעמוד משום יהורא, ולענ"ד נראה פשוט, דמה שכתב הבא"ח "והיינו אם קוראה בקול דרואין אותו קם עם רגליו וקורא פרשת התמיד" אין כונת הבא"ח להזהיר לקוראה "בקול" היינו למי שקורא בקול רעש גדול, אלא כל הקורא באופן שיכולין להרגיש בו דמה שעומד הוא משום שקורא פסוקי פרשת התמיד יש לחוש ליהורא ואין לו לעמוד, וכמו שכתב קודם "שלא ירגישו בו" אלמא כל שירגישו בו יש בו משום יהורא ואין לו לעמוד, וא"כ נמצא העולה מן הדברים למעשה גם יחיד לא יעמוד אא"כ מתפלל בביתו מאיזה סיבה, או אפילו מתפלל בציבור

בנוסף חייבו
רצוי כאלו
הקרבנות
הקרבנות

ג. מ"ב ס"ק א' כתב ... ח"ל כתב הפמ"ג מה שכתוב בסידורים בנוסח היה"ד "כאלו הקרבנות קרבן התמיד" ויש גורסין "הקרבתי" אינו נכון... ובמור הגירסא "כאלו קרב התמיד במועדו וכו'" זה נכון, ובשע"ת מיישב גם הגירסא שלנו. **והבן איש חי** בספרו עוד יוסף חי מקץ י"א כתב ... ורע כי מה שאומר כל אחד שיהיה שיחת פיו בקריאת פרשת התמיד כאלו הקריב קרבן התמיד, אין הכונה שתהיה קריאה של כל אחד ואחד חשובה קרבן תמיד בפני עצמו, דהוה אי אפשר, דהא דאין התמיד קרב אלא אחד בעבור כל קהל ישראל, ואין היחיד יכול להקריב תמיד לעצמו, ועוד תינח כהנים דבני הקרבה הם, אך לויים וישראלים לא מצו להקריב, ועוד להקרבה צריך מובח, אך הכונה שתועיל קריאה של כולנו שתחשוב לנו כאלו הקרבנות התמיד בביתנו" ע"י הכהנים בעד כל ישראל, ולכן הקורא ביחיד אינו אומר כאלו הקרבתי אלא אומר כאלו הקרבנות לשון רבים.

סימן נ'

ד. **שו"ע סעיף א'** כתב קבעו לשנות אחר פרשת התמיד פרק איזהו מקומן וברייתא דרבי ישמעאל... **והבן איש חי** מקץ י' כתב ברייתא דרבי ישמעאל יש בה סודות גדולים... על כן צריך לאמרה בנחת ובמתן... **עוד הוסיף**... טוב למנות י"ג מידות שבה באצבעות... וכתבו בשער הכונות לומר "וכן" (שני כתובים המכחישים זה את זה) בפתח...

הארות וביאורים

ועומד באופן שלא ירגישו בו שעומד משום שקורא פרשת התמיד, ופשוט.

ג. הרי שהבא"ח מיישב גרסתנו מיהו דוקא לשון רבים "הקרבנות" ולא "הקרבתי".

ד. ובספרו עוד יוסף חי מקץ י"א כתב גם עוד אזהרה שמענו מרבינו האר"י ז"ל בשער הכונות, בנוסח רבון העולמים שאומרים קודם פרק איזהו מקומן לומר: שיהא שיה שפתותינו זה חשוב ומקובל ומרועה וכו', גם בזה יש סוד שצריך לומר "זה" אע"ג דבלא תיבת "זה" חבא משמעות הדברים לנכון, ועל כן צריך לרקדק ולהזהר בזה... עכ"ל. **עוד** עיין מ"כ הבן איש חי מקץ י"א טוב לסמוך אמירת פסוקים של הודו לפרשת התמיד ואיזהו מקומן בכל מה דאפשר, יען כי בתמיד של שחר היו אומרים מהרוד